

ÅRSMELDING

2014

TRYGDERETTEN

TRYGDERETTENS VERDIAR

Trygderetten arbeider etter fem sentrale verdiar.

- Rettstryggleik
- Effektivitet
- Informasjon
- Samhandling
- Evaluering

Nokre ord om kvar enkelt verdi:

• Rettstryggleik

Dette er kjerneverdien i Trygderetten, og årsaka til at institusjonen vart oppretta i 1967. Sjølvstende, rette avgjerder og tilstrekkeleg grunngeving står sentralt i denne samanhengen.

• Effektivitet

I dette ligg at sakene må avgjerast innan rimeleg tid. Dette er også ein viktig del av rettstryggleiken. Vidare vil vi innrette verksemda og utføre arbeidet vårt på ein kostnadseffektiv måte.

• Informasjon

Trygderetten vil gjera verksemda og avgjerdene kjende for partane og ålmenta på ein god måte. Denne verdien stiller også krav til oss om tilgjenge og service andsynes publikum.

• Samhandling

Dette er vår interne verdi som bør prege arbeidsforma vår. Vi vil utvikle ein kultur basert på at alle arbeider for å nå Trygderettens mål, samt å dele på erfaringar og kunnskap for å nå desse. Av denne verdien utleier vi våre mål knytt til arbeidsmiljø, personal-, kompetanse-, organisasjon- og IT- utvikling.

• Evaluering

Vi skal ettersjå og lære av eigen praksis og vurdere eiga verksemd med sikte på forbetring.

INNHALD

1. Leiaren si melding for 2014	4
2. Organisasjon	7
3. Formål og hovudprioriteringar	9
4. Saksutvikling i 2014	10
4.1 Mottatte og behandla saker	10
4.2 Saksbeholdning	11
4.3 Saksbehandlingstid	12
4.4 Oversikt over sakstypar i 2014	13
4.5 Avgjorde saker fordelt på fullt grunngjevne orskurdar og orskurdar med forenkla grunngjeving	14
4.6 Resultat av ankebehandlinga	15
5. Måloppnåing i 2014	16
5.1 Arbeid for kvalitet og samordning av praksis	16
5.2 Produksjonsmål	19
5.4 Informasjon	21
6. Likestilling	22
7. Blikk på saksbunken	23
8. Perspektivet framover	32
9. Økonomi/rekneskap	34
9.1 Leiarkommentarer til årsrekneskapen	34
9.2 Stadfesting	34
9.3 Vurdering av vesentlege forhold	34
9.4 Tilleggsopplysningar	35

1. Leiaren si melding for 2014

Sidan 2009, som var det året med lågast saksinnngong til Trygderetten på 2000-talet, har saksinnngongen auka jamt. Frå 2013 har derimot saksinnngongen auka betydeleg. Sidan 2012 har veksten vore på heile 38 prosent. Årsveksten frå 2013 til 2014 utgjorde 22 prosent. I 2014 har vi hatt den høgste saksinngangen sidan begynnelsen på 2000-tallet.

Når det gjeld talet på saker, betyr dette at det kom inn 655 fleire saker i 2014 enn i 2013, og 1302 fleire saker enn i 2009. Svært mange saker kom inn mot slutten av 2014, og 2015 viser at tendensen held fram.

Trygderettens leiar
Knut Brofoss

NAV gjorde i løpet av 2013 og 2014 ei betydeleg endring i organiseringa av saksbehandlinga i klageinstansen, med eit vesentleg større innslag av sentralisering og spesialisering. Dette er truleg noko av forklaringa på den auka saksinnngongen i Trygderetten. Den viktigaste årsaka er likevel at NAV Klageinstans i 2014 fekk tilført 20 millionar kroner ekstra med sikte på å auke produksjonen og bygge ned restansar.

I tillegg har også Statens pensjonskasse hatt ei opprydding i 2014: Talet på saker har auka frå 73 i 2013 til 162 i 2014.

Fordelinga av saker per saksområde er relativt stabil, med unntak av eitt område. Talet på saker i samband med uføreytingar aukar no betydeleg og utgjer i 2014 20 prosent av dei sakene som er komne inn. Dette utgjer 733 saker, og er ein auke på 90 prosent samanlikna med 2013. Til gjengjeld var saksinnngongen tidlegare år usedvanleg låg, på det lågaste 257 innkomne uføresaker i 2012. Talet er no på nivå med 2008, som var eit år med relativt låg samla saksinngang, og framleis betydeleg lågare enn dei første åra på 2000-talet. Det er i og for seg forventa, då ein i mellomtida har innført ei intern klagebehandling i NAV også når det gjeld uføresaker.

Produksjonen av orskurdar er også aukande. I 2014 vart det avsagt 8 prosent fleire orskurdar enn i 2013, og 28 prosent fleire orskurdar enn i 2009. Når det gjeld talet på orskurdar betyr dette at Trygderetten avsa 223 fleire orskurdar i 2014 enn i 2013, og 628 fleire orskurdar enn i 2009. Dette er ei god utvikling, men dessverre ikkje nok til å halde restansenivået innanfor målsetjingane våre. Restansen av ubehandla saker var ved utgangen av 2014 på 1408 saker. Dette betyr at talet på ubehandla saker auka med 536 saker (61 prosent) i 2014.

Gjennomsnittleg saksbehandlingstid steig frå 3,1 månadar i 2013 til 3,7 månadar i 2014. Gjennomsnittleg saksbehandlingstid har dei siste 10 åra lege på 4,1 månadar, slik at årets resultat likevel må seiast å vere godt. Det er derimot på det reine at tendensen diverre er negativ.

Rundt 90 prosent av sakene vert avgjort innan seks månadar, i tråd med målsetjingane, og 18 saker vart liggjande meir enn 9 månadar. I 2013 var tilsvarande tal 97 prosent og 15 saker.

I 2014 vart 24,7 prosent av dei overprøvde vedtaka endra i favør av den ankande part. Talet

på saker som har blitt endra til gunst har halde seg stabil over tid. Det har også fordelinga av gunstandelen mellom dei sakene som endar med ei omgjering i Trygderetten, og dei sakene som i form av ei formell avgjerd vert sendt tilbake til ny behandling i underinstansen (opphøving og heimvising).

Dommarar, heller ikkje i Trygderetten, kan ikkje bli instruert av andre i si dømmende verksemd. Dette vert sett på som heilt sentralt for rettstryggleiksgarantien, men medfører også at saker av same slaget kan få ulikt utfall avhengig av kva dommarar som er involvert. Slik er det også i dei ålmenne domstolar, frå Høgsterett og nedover, og slik er det også i Trygderetten.

Trygderetten er derimot opptatt av å sikre ein så einsarta praksis som mogleg, og det er brei intern forståing for omfanget av dette. Ei rekkje verkemiddel vert brukt for å oppnå einsarta praksis i størst mogleg grad. Eit slikt verkemiddel er å avseie retningsgivande orskurdar (orskurdar der retten er sett med fem medlemmer). Fire slike orskurdar vart avsagt i 2014, noko som er to fleire enn i 2013.

Ankesak 13/00700 gjaldt spørsmålet om opptening av ny rett til sjukepengar ved mottak av graderte ytingar etter folketrygdlova, i høve overgang fra tidsavgrensa uførestønad til arbeidsavklaringspengar.

Ankesak nr. 13/01882 gjaldt spørsmålet om det var grunnlovsstridig å bruke dei nye reglane for regulering av pensjonar (lønsutvikling minus 0,75 %) også på regulering av stortingspensjonar.

Ankesak nr. 14/00089 gjaldt spørsmålet om attendebetaling av for mykje utbetalt pensjon, der eit tidlegare vedtak var oppheva av Trygderetten, og vist heim til ny behandling. Ankemotparten (KLP) heldt på sitt tidlegare standpunkt, men føyde til eit subsidiært grunnlag.

Ankesak nr. 13/02520 gjaldt spørsmålet om det forhold at det låg føre ny sakkunnig vurdering av opplysningar som var kjent ved førre behandling, gav grunnlag for å ta opp att tidlegare avgjort sak.

Sjå også kapittel 7 nedenfor.

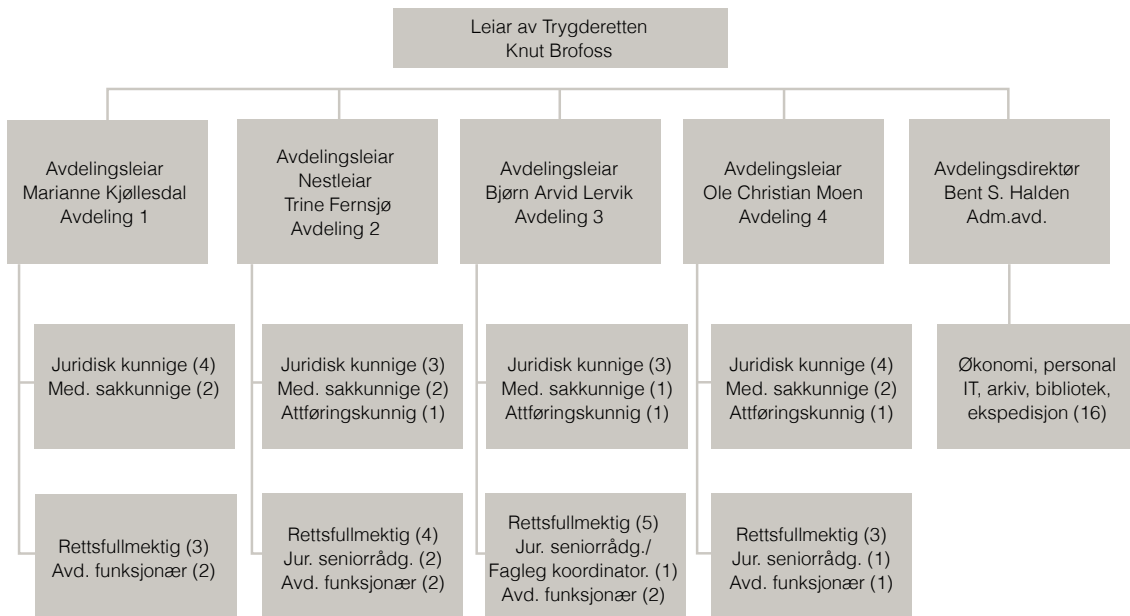
Også andre verkemiddel, som til dømes praksisoppsummeringar, er tekne i bruk for å freiste å få til ein mest mogleg einsarta praksis. Det må derimot understrekast at svært mange av sakene våre inneheld eit betydeleg innslag av skjønn, så vel juridisk som medisinsk og/eller av attføringsfagleg karakter. Det er illusorisk å tru at ein kan oppnå ein heilt einsarta praksis, også når ein tek med i vurderinga at det er ei stor mengd saker som vert behandla av Trygderetten kvart år.

Trygderetten er ein svært stabil arbeidsplass med få utskiftingar av faste tilsette i løpet av året. I 2014 gjekk leiar av administrasjonsavdelinga, Inger Lill Søberg, samt ein av dei juridisk kunnige rettsmedlemmene, Ole Tønseth, av med pensjon. Dei er erstatta av høvesvis Bent Syver Halden og Arnhild Haugestad. Vidare vart det tilsett to medisinsk kunnige rettsmedlemmer i 2014. Jan Harald Dobloug vart tilsett i fast stilling som rettsmedlem, medan Tone Federley er engasjert for ein periode på 14 månadar. Elles har det som vanleg vore ein

del utskiftingar i rettsfullmektiggruppa. Dette er opplæringsstillingar på 3-årig åremål, og ein vil difor naturleg nok ha utskiftingar kvar år. Rettsfullmektiggruppa er derimot styrka med tre rettsfullmektigar i løpet av 2014. Dette som eit svar på den sterkt aukande saksinngongen til Trygderetten.

2. Organisasjon

Medarbeidarar pr. 31. desember 2014

Ny organisasjon med inndeling i avdelingar vart etablert pr. 1. september 1997, og bygde på ein stillingsplan på 63 årsverk. Organisasjonsplanen vart gradvis gjennomført i løpet av 1998, og vart tatt i bruk fullt ut i 1999.

Med unntak av administrasjonsavdelinga er det ingen skilnad mellom avdelingane og dei behandlar alle same type ankesaker (berre avdeling 1 behandlar krigspensjonssaker, ein utgående sakstype). Inkomne ankesaker blir fordelt etter tur mellom avdelingane etter kvart som dei kjem inn, og fordelinga skjer etter eit tilfeldigheitsprinsipp.

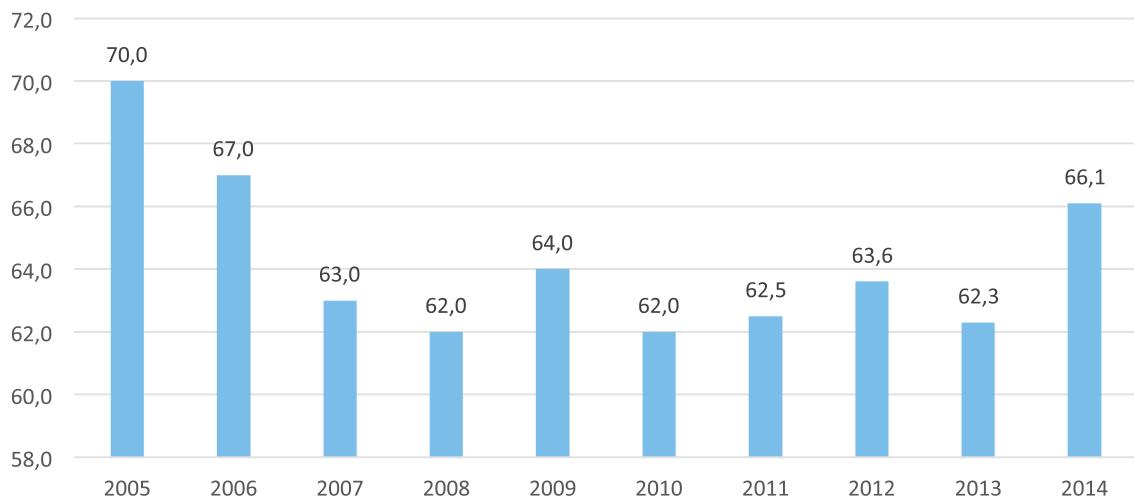
Trygderetten har både juridiske, medisinske og attføringskunnige rettsmedlem. Trygderetten har også rettsfullmektigar, ei ordning som svarar til domarfullmektigordninga i tingretten. Verksemda består forutan leiar og avdelingsleiarar (1 avdelingsleiar har også vervet som nestleiar) av 24 andre faste rettsmedlem, 4 juridiske seniorrådgjevarar, og 15 rettsfullmektigar.

Leiaren, nestleiararen og minst eitt anna medlem skal fylle vilkåra for å vera høgsterettsdommar.

Trygderetten har pr 31. desember 2014, 72 tilsette fordelt på 66,1 årsverk. 2 av desse tilsette arbeida deltid på pensjonistvilkår i 2014.

I tillegg til å betjene eige verksemd, leverer administrasjonsavdelinga også administrative tenester til Statens Helsepersonellnemd, som er samlokalisert med Trygderetten.

Årsverksutvikling (2005-2014)

På grunn av ei sterk auke i saksinngangen frå byrjinga av 2000-talet vart talet på årsverk høgare enn tidlegare år, men vart redusert igjen i perioden 2007-2013 fordi saksinngangen har vore lågare.

Frå 2014 er det lagt opp til ei midlertidig auke i bemanninga fordi saksmengda stig sterkt.

3. Formål og hovudprioriteringar

Trygderetten skal treffe vedtak om individuelle rettar og plikter etter lov om folketrygd med fleire. Elles skal Trygderetten behandle dei sakene som etter særleg lovføresegn høyrer under Trygderetten, sjå lov om anke til Trygderetten av 16. desember 1966 nr 9.

Trygderetten er ikkje ein del av det alminnelege domstolsapparatet, men fungerer i realiteten som ein domstol. Mange av saksbehandlingsreglane er dei same som for vanleg rettargang. Til skilnad frå domstolane har det store fleirtalet av sakene i Trygderetten skriftleg saksbehandling.

Trygderetten kan ikkje bli instruert av noko anna organ om avgjerda i den einskilde sak. Domstolsbehandlinga av avgjerdene i Trygderetten skal skje ved lagmannsretten som fyrste instans. Det er sjeldan ei slik overprøving skjer. I dei seinare åra er det blitt tatt ut 50-70 søksmål for lagmannsrettane pr. år, der litt over halvparten kjem til realitetsbehandling. Trygderetten er i all hovudsak siste instans for saker etter pensjons- og trygdelovene. Dette er saker av stor velferdsmessig betydning for den einskilde. Trygderetten er difor ein svært viktig institusjon i sosialpolitisk samanheng.

I Prp. 1 S (2013 - 2014) er hovudmåla til Trygderetten skissert slik:

- Trygderetten skal avseie orskurdar som er i samsvar med gjeldande lovar og reglar
- Trygderetten skal behandle og avgjere sakene på ein slik måte at dei vilkåra som blir stilt til behandling i lov om anke til Trygderetten blir oppfylt
- Trygderetten skal avgjere sakene med ei forsvarleg saksbehandlingstid
- Behandle og avgjere sakene på ein slik måte at det gjev tillit både hjå den ankande part og ankemotparten
- Trygderetten skal handtere ei forventa auke i saksinngangen utan auka saksbehandlingstid
- Trygderetten skal avseie orskurdar som er retningsgjevande for trygdeforvaltninga og andre rettsbrukarar innanfor trygde- og pensjonsrettens område, og å koordinere Trygderetten sin eigen praksis

I departementet sitt tildelingsbrev til Trygderetten vart satsingsområda for 2014 beskrive slik:

Kvantitative styringsparametre:

- 90 % av sakene skal vera behandla innan seks månader
- Gjennomsnittleg saksbehandlingstid skal ikkje overstige fire månader
- Det skal vera minst 70 % fullt grunngjevne orskurdar

Rapporteringskrav:

- Talet på saker som er avgjort seinare enn 9 månader
- Talet på restansar
- Talet på saker som har blitt avgjort med 5 rettsmedlemmer

Målsetjinga blir ytterlegare konkretisert i den interne verksemdsplanen. Årsmeldinga gjev ei vurdering av måloppnåing i forhold til departementet sitt krav, i tillegg til hovudmål og eit utval delmål frå verksemdsplanen.

Rette avgjerder innan forsvarleg tid

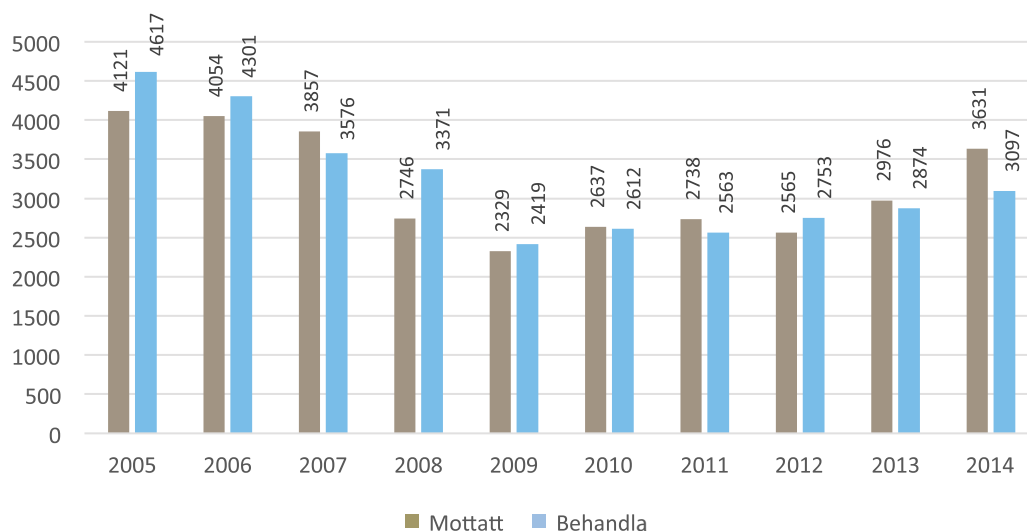
4. Saksutvikling i 2014

4.1 Mottatte og behandla saker

Over 90 prosent av sakene gjeld anke over vedtak som er truffe av Arbeids- og velferdsetatens organ, der NAV Klageinstans er ankemotpart. Trygderetten behandler også ankesaker som gjeld retten til offentlig tenestepensjon. I disse sakene er ankemotparten offentlege tenestepensjonsordningar, som anten er administrerte av Statens pensjonskasse, av livsforsikringsselskap, eller av kommunale pensjonskassar. Trygderetten behandlar imidlertid ikkje avgjerder knytt til private tenestepensjonsordningar.

Talet på innkomne ankesaker til Trygderetten avhenger for ein stor del, av saksbehandlninga av klagesaker i Arbeids- og velferdsetaten. Deira kapasitet er blitt styrket dei siste par åra.

Mottatte og behandla saker (2005-2014)

Saksinngangen til Trygderetten auka sterkt sist på nittitalet, med ein førebels topp i 2001 med 6 182 saker. Saksmengda gjekk noko ned i 2002, men steig igjen i 2003. Frå 2005 og fram til og med 2009 har saksinngangen minska betrakteleg. Inngangen i 2009 utgjorde 38 % av det den var i toppåra 2001 og 2003. I perioden 2009-2011 auka saksinngangen noko, med ei viss nedgang igjen i 2012. I åra 2013 og 2014 har likevel inngangen auka drastisk, med 42 % i løpet av to år.

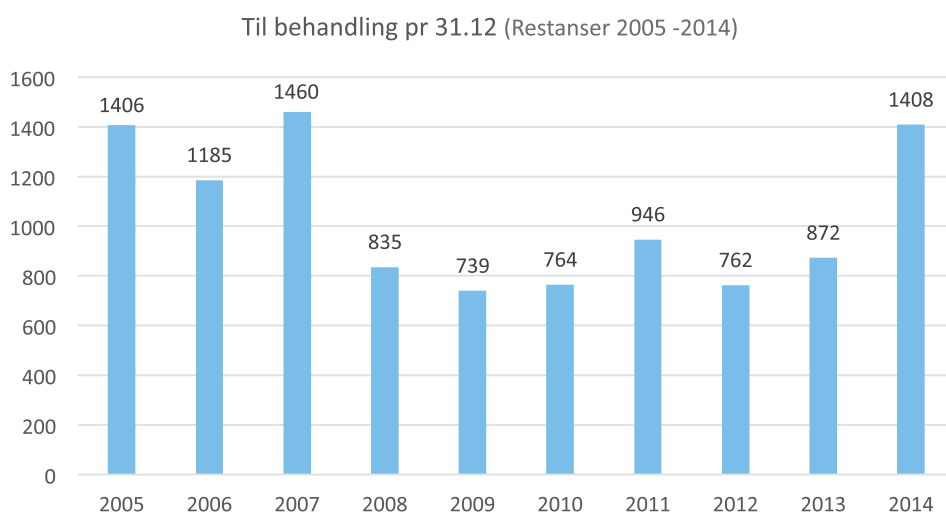
Spesielt sterk auke var det i 2014 då det kom inn 655 (22 %) fleire saker enn i 2013. Dette representerer den største auke på eitt år i Trygderetten si nyare historie.

Produksjonen av orskurdar hadde sin topp i åra 2001-2004, men har sidan vist fallande utvikling fra 2005 til 2009. Fra bunnpunktet i 2009 og frem til 2014 stig produksjonen igjen, med unntak av 2011, då den sank svakt.

4.2 Saksbeholdning

Begrepet restansar vert nytta med ei litt anna tyding i Trygderetten enn i ein del anna offentleg verksemd, der restansar ofte vert nytta om saker som ikkje er avgjorte innan ei viss tid, gjerne tre månader. I Trygderetten nyttar ein "restanse" om alle saker som enno ikkje er avgjorte i sakshandsaminga, uansett om saka berre er éin dag gamal. Ei viss "restansmengde" både vil og bør Trygderetten difor ha til ei kvar tid.

Ved utgangen av året hadde Trygderetten 1 408 ubehandla saker, mot 872 ved utgangen av 2013 og 762 ved utgangen av 2012.

I starten av 2000-tallet viste utviklinga i talet på ubehandla saker ein sterk vekst, fram til toppåret 2003. I perioden fra 2004 til 2006 sank talet betydeleg. I 2007 steig talet imidlertid med 23 %, før det i perioden 2008-2010 nesten vart halvert i forhold til 2007. I 2009 nådde talet sitt lågaste nivå på over 20 år.

Frå 2013 har talet på ubehandla saker igjen byrja å stige betydeleg, for å nå ein førebels topp i 2014 med 1 408 saker. Det er på nivå med åra 2005 og 2007.

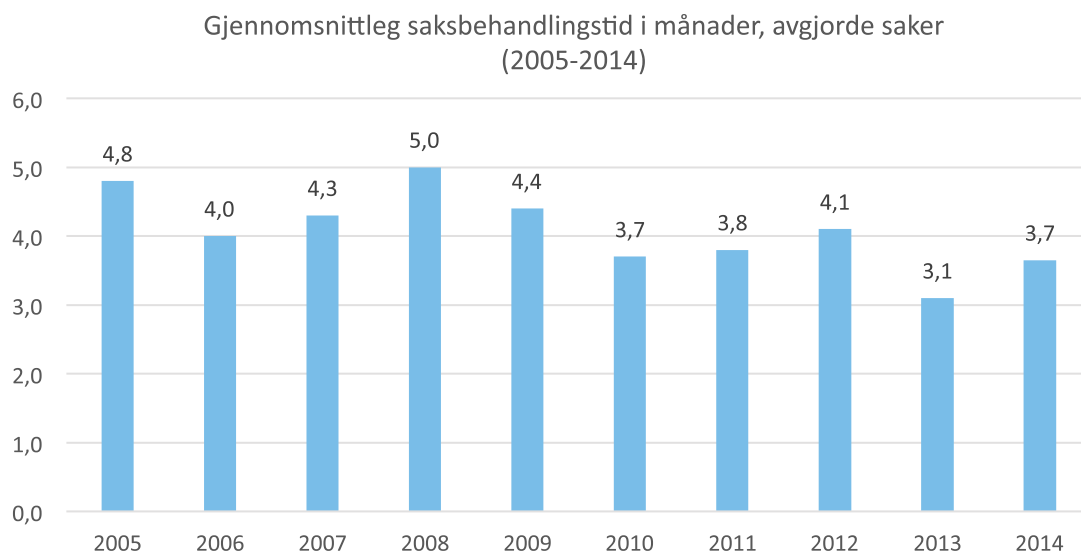
Trygderetten fekk inn mange saker på slutten av 2014. I årets siste 8 veker kom det inn ca. 300 fleire saker enn på same tid i 2013.

4.3 Saksbehandlingstid

Frå byrjinga av 2000-talet og fram til 2004 auka den gjennomsnittlege saksbehandlingstida. Årsaken til det var ei betydeleg auke i talet på innkomne ankesaker, samstundes som det var eit mål å skrive fleire fullt grunnjevne orskurdar. I åra 2005 og 2006 sank behandlingstida markant, medan den for åra 2007 og 2008 gjekk noko opp, før den frå 2009 byrja å falle igjen.

I 2011 og 2012 auka snittet litt, før det sank til 3,1 månader i 2013. I 2013 var saksbehandlingstida på sitt lågaste punkt sidan byrjinga av 2000-talet. For 2014 stig den igjen, men framleis under målsetjinga på 4 månader.

I 2014 blei ca. 90% av sakene behandla innan seks månader, likt med målet, medan 18 saker blei over 9 månader gamle.

Trygderetten avsa 3 097 orskurdar i 2014.

Trygderetten mottok til saman 3 631 saker i 2014
- ein auke på om lag 655 frå 2013

Mottatte saker	3 631
Behandla saker	3 097
Ubehandla saker pr. 31.12	1 408

4.4 Oversikt over sakstypar i 2014

Saker vedrørende uføreytingar utgjorde i 2014 om lag 20 % av den totale saksmengda, og er det klart største saksområdet. Dette er vesentleg lågare enn for nokre år sidan, då dette området utgjorde om lag 50 % av saksinngangen. Dei andre sakstypane sin relative del har følgjelig auka dei siste åra.

%-vis fordeling pr saksområde	2014	2013	2012	2011	2010	2009	2008	2007	2006	2005
Einslege forsørgjarar	3 %	3 %	1 %	2 %	2 %	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %
Sjukepengar	6 %	7 %	7 %	7 %	5 %	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %
Dagpengar	4 %	4 %	8 %	5 %	5 %	4 %	3 %	3 %	4 %	4 %
Arbeidsavklaringspengar	9 %	12 %	10 %	6 %	6 %	7 %	6 %	4 %	4 %	5 %
Ytingar under med. rehabilitering	6 %	9 %	9 %	9 %	11 %	18 %	15 %	14 %	12 %	15 %
Grunn - og hjelpestønad	4 %	4 %	6 %	7 %	9 %	7 %	7 %	9 %	9 %	8 %
Anna	35 %	34 %	35 %	33 %	26 %	28 %	30 %	28 %	27 %	24 %
Yrkesskader	9 %	11 %	10 %	11 %	13 %	10 %	12 %	11 %	12 %	11 %
Pensjonsutrekning	4 %	3 %	2 %	2 %	2 %	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %
Uføreytingar	20 %	13 %	10 %	18 %	22 %	26 %	26 %	32 %	32 %	33 %
SUM	100 %	100 %	100 %	100 %	100 %	100 %	100 %	100 %	100 %	100 %

Nedgangen i talet på ankesaker fra 2003 skjedde i det alt vesentlege på uføreområdet. I 2003 kom det inn 3 076 uføresaker, det vil sei i overkant av halvparten av saksmengda. I 2005 var talet sunke til 1 347, om lag ein tredjedel av sakene.

Innføringa av tidsavgrensa uførestønad frå 1. januar 2004, og høve til å klage éin gong i etaten før eventuell anke til Trygderetten, forklarar det aller meste av nedgangen i perioden fram til 2007. Inngangen av desse sakene haldt fram med å synke i heile perioden fram til 2012, då ein nådde eit førebels bottnivå på 256 saker.

I 2014 har inngangen av uføresaker omtrent dobla seg, men framleis er den ikkje større enn den var i 2008, eit år der den samla saksinngangen utgjorde ca. 75 % av inngangen i 2014.

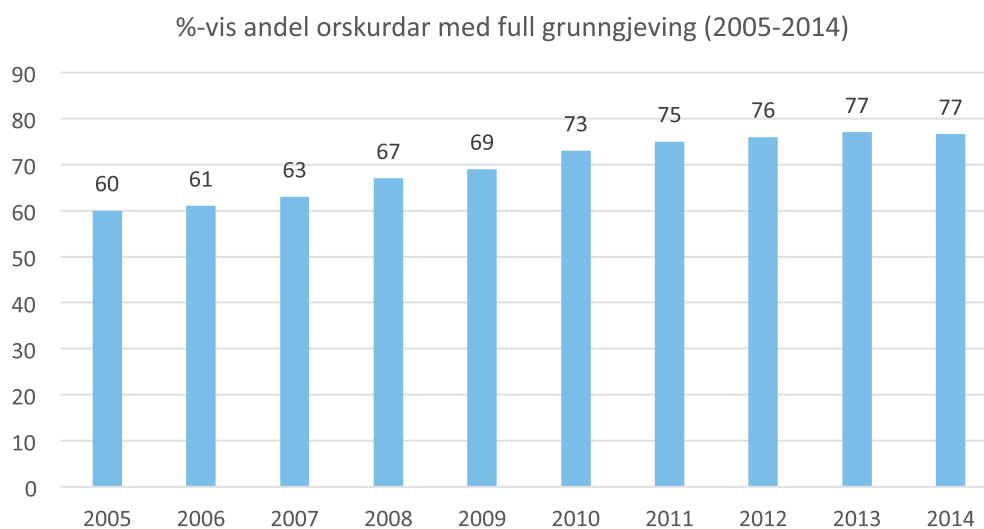
Sakene som er omfatta av «Anna» i figurane over, inkluderer blant anna saker som gjeld tilbakekreving av feilutbetalt stønad og saker om offentleg tenestepensjon i KLP og Statens pensjonskasse.

4.5 Avgjorde saker fordelt på fullt grunnjevne orskurdar og orskurdar med forenkla grunnjeving

Den primære oppgåva til Trygderetten er å treffe avgjerder i enkeltsaker. Men det er også eit mål å søke og trekke opp retningsliner for framtidig praksis.

Hovudregelen i lova er at Trygderetten sine orskurdar skal grunnjevast. Dersom retten samrøystes finn at anka ikkje kan føra fram og ein kan rekna med at resultatet av orskurden ikkje får noko betyding utover den saka som ligg føre, var det inntil 1. januar 2004 heimel i lova for at retten kunne unnlata å gje grunnjeving. Denne tilgangen er frå same dato oppheva og erstatta med tilgang til å bruke forenkla grunnjeving. Dermed skal det gjevast ei grunnjeving i alle saker, enten forenkla eller full grunnjeving. Alle saker som blir avgjort til gunst for den ankande part, skal ha full grunnjeving.

Alle som har hatt en orskurd i Trygderetten får dermed ein grunnjevnen orskurd, dei fleste i form av ein orskurd med fullstendig grunnjeving og de resterande i form av en orskurd med forenkla grunnjeving. Alle saker som vert avsagte til gunst for den ankande part, skal ha full grunnjeving.

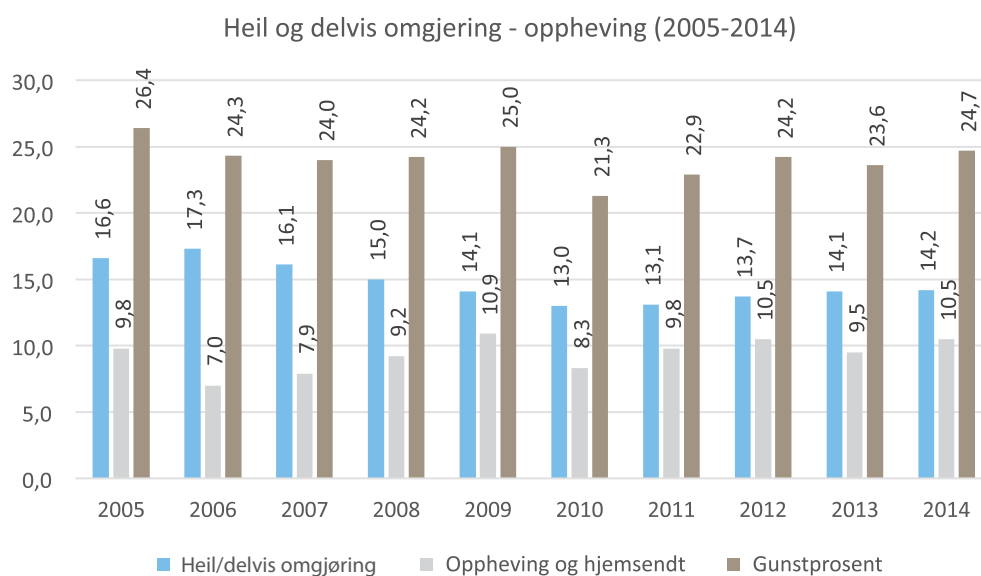

I 2014 vart det avsagt 2 371 orskurdar (77 %) med full grunnjeving i Trygderetten og 726 orskurdar med forenkla grunnjeving.

**Stor auke i orskurdar med full grunnjeving
– frå 60 % i 2005 til 77 % i 2014.**

4.6 Resultat av ankebehandlninga

Trygderetten si behandling av eit vedtak kan få tre utfall. Vedtaket kan stadfestast, eller omgjera; heilt eller for ein del av vedtaket. Det inneber at Trygderetten sjølv treffer realitetsvedtak i saka. Det tredje alternativet er at Trygderetten kan oppheve vedtaket og heimvise saka til ny behandling i vedkomande etat, såkalla heimsending. Det siste skjer i tilfelle der retten finn at saka ikkje er godt nok opplyst frå forvaltninga si side.

I om lag 75 % av sakene blir resultatet at vedtaket vert stadfesta. Denne delen har halde seg ganske konstant sidan tidleg 2000-tal, og det er heller ikkje store svingingar i forholdet mellom omgjering og oppheving dei siste åra.

I 2014 vart 14,2 % av sakene heilt eller delvis omgjort. 10,5 % av sakene ble oppheva og heimsendt.

5. Måloppnåing i 2014

5.1 Arbeid for kvalitet og samordning av praksis

Trygderetten har også i 2014 gjennomført mange tiltak for å utvikle kvaliteten og koordinere praksisen. Dette er ein kontinuerleg prosess som til ei viss grad må tilpassast saksinngangen.

Trygderetten skal ivareta omsynet til likebehandling, ha fokus på einsarta praksis, og prøve å samordne denne på best mogleg måte.

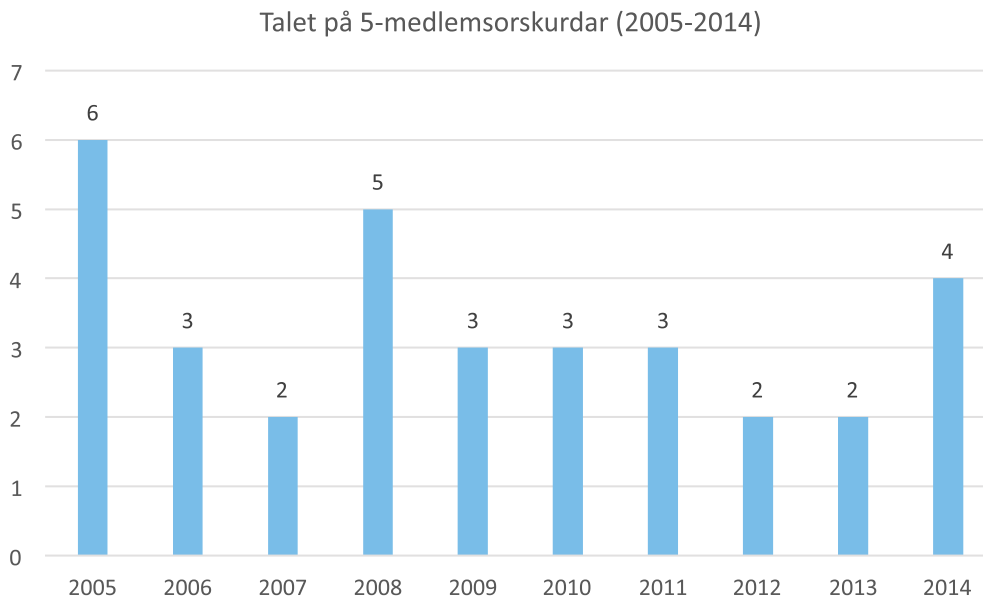
Trygderetten har to databaser der dommarane har enkel tilgang til det rettskjeldematerialet Trygderettens praksis representerer. Ankebasen inneheld samandrag frå orskurdane, medan orskurdsbasen inneheld alle orskurdar tilbake til 1990-talet i fulltekstversjon. I arbeidet med ankesakene vert det søkt i dei ulike databasane for å finne praksis i liknande saker.

Det er retningsliner for å melde frå om saker som kan vere aktuelle å setje med fem medlemmer.

- Veilederen (rettleiaren) er eit dokument som gir ei samla oversikt over saksgong og saksbehandling i Trygderetten. Arbeidsgruppa gjer ei årleg justering i tråd med lovendingar eller endringar i rutinar m.m.
- Innblikk: Regelmessig presentasjon av avgjorte orskurdar som ein reknar med har ålmenn interesse.
- Rettskjeldehjelpa, ei samling av meir sentrale orskurdar frå Trygderetten, samt dommar frå Høgsterett og lagmannsrettane på trygderettsområdet.
- Faglege møter og årlege seminar der ulike tema knytt til samkøying av praksis er svært sentrale.
- På enkelte område vert det også gjort systematiske gjennomgangar og analyser av ei større mengd avgjerder.
- Av andre praksiskoordinerande tiltak kan nemnast at Trygderetten har eit felles opplæringsopplegg for nye tilsette dommarar og rettsfullmektigar i Trygderetten. Dette opplæringsopplegget vart revidert i 2014.

Prinsipielle orskurdar

Trygderetten skal prioritere arbeid med å avseie prinsipielle orskurdar (5-medlemsorkurdar) som vil være retningsgjevande for Arbeids- og velferdsetaten og for Trygderetten sjølv.

I 2014 vart det avsagt fire 5-medlemsorkurdar. Dette er ei dobling av talet frå 2013.

Anna

- Det er ferdigstilt eit fagnotat om kronisk smerte. Trygderetten har i 2014 hatt ein svært høg saksinnang, og arbeidet med fagnotat har difor vorte tona ned.
- Det har blitt arbeida vidare med forbetring av Trygderettens nettstad www.trygderetten.no. Den nye nettstaden, som mellom anna har ein betre søkefunksjonalitet, vart lansert ved utgangen av mars 2014.
- Det har ikkje vore behandla saker ved munnleg forhandling i 2014. Fire saker var beramma, men vart av ulike årsaker trukke.
- Opplæringsplan for rettsfullmektigar er ajourført. Arbeidet med oppgradering av ny versjon av saks- og arkivsystemet starta opp høsten 2014, og vert forventa å vere ferdigstilt i februar 2015.
- Det er utarbeida retningsliner for behandling av personopplysningar i Trygderetten.
- Arbeidet med å auke kvaliteten på orskurdane våre har vore ført vidare i 2014.

Trygdesaker i dei alminnelege domstolar

Både partar kan få prøva Trygderetten si avgjerd i lagmannsretten, dersom dei ikkje er nøgde med resultatet i saka. Med få unntak er det berre den private part som bringjer saka inn for lagmannsretten.

Trygdesaker behandla i lagmannsretten	2014	2013	2012	2011	2010	2009	2008	2007	2006	2005
Tal på saker der stevning er teke ut	61	42	47	50	38	59	58	84	75	116
Talt på dommar i lagmannsrettane	57	39	37	41	28	61	50	40	54	53
- Staten frifunne	40	31	25	32	19	41	32	24	42	39
- Orskurden oppheva/kjent ugyldig	17	8	12	9	9	20	18	16	12	14

Ca. 30 % av dommane resulterte i at Trygderettens orskurd vart kjent ugyldig eller oppheva. Dette er omtrent på nivå med snittet for de siste 15 åra.

Det har til no vore relativt få trygdesaker som har vore behandla i Høgsterett.

Trygdesaker behandla i Høgsterett	2014	2013	2012	2011	2010	2009	2008	2007	2006	2005
Tal på dommar	3	1	2	0	2	2	2	4	4	2
- Staten frifunne	1	0	1	0	2	1	2	2	1	2
- Orskurden oppheva/kjent ugyldig	2	1	1	0	0	1	0	2	3	0

Det kan vanskeleg lesast ut av avgjerdene frå domstolane at Trygderetten sine orskurdar ikkje held tilfredsstillande kvalitet. Lagmannsrettane er i svært få saker ueinig i Trygderetten si lovforståing, men har i enkelte saker vurdert den konkrete rettsbruken annleis. Dette kan ha samanheng med at det for lagmannsretten er lagt fram nye opplysningar, samt at lagmannsretten til dels har utvist eit litt meir liberalt skjønn.

Alt i alt vert Trygderettens orskurdar den endelege avgjersla i kring 98 % av dei sakene Trygderetten avgjer. Trygderetten følgjer utviklinga i saker som vert handsama i domstolane nøye, og vurderer løpande eventuelle konsekvenser for praksis og saksbehandling.

5.2 Produksjonsmål

Samla vurdering av resultat, måloppnåing og ressursbruk i 2014

- Trygderetten mottok i 2014 i alt 3 631 saker – ei auke på 22 % frå 2013
- Trygderetten produserte 3 097 orskurdar i 2014 - ei auke på 8 % frå 2013
- 77 % av orskurdane vart gitt med full grunngjeving - på same nivå som i 2013
- Det vart avsagt 4 prinsipielle orskurdar (5-medlemsorskurdar) i 2014 - 2 fleire enn i 2013
- Gjennomsnittleg saksbehandlingstid i månader auka frå 3,1 mnd. i 2013 til 3,7 mnd. i 2014
- 14,2 % av sakene vart heilt eller delvis omgjort i 2014. 10,5 % av sakene ble oppheva og heimsendt.

Kvantitative styringsparameter:

Mål	Resultat 2014	Utvikling
90 % av sakene skal vere behandla innan 6 mnd.	90 % av sakene vart behandla i Trygderetten innan 6 mnd. i 2014.	Dette er ein nedgang på 7 prosentpoeng frå 2013.
Gjennomsnittleg saksbehandlingstid skal ikkje overstige fire mnd.	Gjennomsnittleg saksbehandlingstid i Trygderetten var 3,7 mnd. i 2014.	Dette er ei auke frå 2013, som var historisk låg. Sannsynligvis vil den auke også i 2015.
Talet på fullt grunnjevne orskurdar skal vere minst 70 pst.	Talet på orskurdar med full grunngeving har auka dei siste åra, men flata ut i 2013 og 2014. I 2014 vart 77 % av orskurdane avgjeve med full grunngeving.	Dette er på same nivå som i 2013, og den ligg på eit nivå som representerer gjennomsnittet for dei siste 5 år.

Rapporteringskrav:

	Resultat 2014
Talet på saker som er avgjorte seinare enn 9 månader	18
For 2014 fekk vi ei svak auke, og endte på 18 saker. I 2013 var det 15 saker. Målet er at ingen saker skal bli så gamle, men i nokon saker trekk tida ut, mellom anna fordi den ankande part/prosessfullmektigen ønskjer nye opplysningar henta inn. Det tar ofte lang tid, og krever gjerne ein del purring, å få desse opplysningane fra NAV.	
Talet på restansar	1 408
På dette punkt er måloppnåinga vesentleg svakare enn ønska. Restansane auka med 536 saker i 2014, og denne auken kom særskilt mot slutten av året. I årets siste 8 veker kom det inn ca. 300 fleire saker enn ved same tidspunkt i 2013. Ved årets utløp utgjorde dei 1 408 saker, noko som er 56 % svakare enn målsetjinga for 2014, om at restansane ikkje skulle overstige 900 saker. I 2014 har dette berre hatt mindre betydning for oppfyljinga av dei øvrige måla, men det representerer ein betydelig utfordring for verksemda i 2015.	
Talet på saker som har vært avgjort med 5 medlemmer	4

5.3 Helse-, miljø- og sikkerheit og personalpolitikk elles

Målsetjinga i Trygderetten er å ha eit fagleg kompetent og motivert personale som får høve til å utvikle, og byggje opp eigen kompetanse. Det skal leggjast vekt på helse, miljø og sikkerheitsarbeid.

Aktivitetar i 2014:

- Ergonomisk kartlegging/tilrettelegging etter behov
- Vernerunde er gjennomført og følgd opp

- Alle tilsette kan, i arbeidstida, nytte trimrommet to gonger i veka ("utvida lunsj" - om lag ein time pr. gong). Instruktør er til stades
- Det har blitt halde kurs i førstehjelp
- Møter med dei tillitsvalde og med arbeidsmiljøutvalet er halde etter fastsett møteplan

Oppfølging av IA-avtalen

Trygderetten er ei IA-bedrift. Ny avtale med NAV Arbeidslivsenter Oslo om inkluderande arbeidsliv vart inngått for perioden 2014-2018. Aktivitets - og resultatmål i den nye avtala er meir eller mindre uforandra frå tidlegare.

Universell utforming

Trygderettens lokale er så langt som det er rimeleg og mogleg utforma ut frå prinsippet om universell utforming. Lokala er i all hovudsak eigna for rørsle- og synshemma med behov for universell utforming. Unntaket er 8. høgda, i og med at heisen ikkje går lengre enn til 7. høgda. Heisane er utstyrt med punktskrift, og det er montert høgtalarar i heiskupéane.

5.4 Informasjon

Målsetjinga til Trygderetten er å gje god, konsistent og tilstrekkeleg informasjon om Trygderetten si verksemd og avgjerder.

Om lag kvart kvartal gjev Trygderetten ut "Innblikk" – ei elektronisk avis på heimesida (www.trygderetten.no). "Innblikk" inneheld samandrag av orskurdar av ålmenn eller prinsipiell interesse. Advokatar, ankemotpartar, media og andre interesserte kan teikne gratis abonnement på "Innblikk", og få elektronisk varsel når det kjem nye utgåver. Interesse for dette tilbodet har vore stort.

Trygderetten utarbeider ein serviceerklæring som er tilgjengeleg for brukarane på nettet. Denne saman med heimesida på internett set oss i stand til å gje målretta informasjon til brukargruppene.

Det er også utarbeida ein papirversjon av serviceerklæringa som vert sendt til den ankande part når orskurden er motteke i Trygderetten.

Trygderetten publiserar med få unntak alle sine fullt grunngjevne oskurdar i anonymisert form på sine heimesider www.trygderetten.no

**Gjennomsnittleg saksbehandlingstid for saker avgjort i 2014
var på 3,7 månader**

6. Likestilling

Trygderetten arbeider aktivt for at kvinner og menn i organisasjonen skal bli behandla uavhengig av kjønn. Ved tilsetjingar blir det i stillingsutlysingar lagt vekt på å understreke at arbeidsstaben skal spegle folkesetnaden både når det gjeld kjønn og kulturelt mangfald. Kvinner blir oppfordra til å søke dersom det er under 40 % kvinner i den aktuelle stillingskategorien.

Innan dei ulike stillingskategoriane var det pr. 31.12.14, 67 % menn blant rettsmedlemmene og 33 % kvinner. Blant rettsfullmektigane er tendensen motsett; delen menn og kvinner er høvesvis 20 og 80 %.

Blant det andre personalet (økonomi, personal, arkiv, IT, kontortjenester med vidare), er det 69 % kvinner og 31 % menn.

Lønsnivået innanfor dei ulike stillingskategoriane er det same for kvinner og menn og alle har same arbeidstid. Delen kvinner og menn som er tilsette på deltid er om lag det same.

7. Blikk på saksbunken

Trygderetten avsa 3 097 orskurdar i 2014. Av desse var 2371 fullt grunngeivne. Vi har plukka ut og gjeve eit samandrag av ein del saker. Sakene er i hovudsak relatert til folketrygdlova (ftrl.). Hovudtyngda av avgjerdene i Trygderetten gjeld denne lova.

Del I. Innleiande føresegner

Orskurd av 24. januar 2014. Ankesak nr. 13/02285. Ftrl. § 1-8. Formål og definisjoner – arbeidstakere. For heltidslønnet ordfører forelå rett til sykepenger som "arbeidstaker".

Omgjøring av vedtak om ikke å gi refusjon for sykepenger utbetalt til ordfører i arbeidsgiverperiode. I motsetning til NAV gikk retten ut fra at heltidsgodtgjort ordfører var omfattet av arbeidstakerbegrepet i folketrygdloven § 1-8. Det ble lagt til grunn at dette var i samsvar med tidligere praksis i trygdeforvaltningen. Arbeidsbelastningen i slik tjeneste tilsa at det forelå samme behov for inntektssikring ved sykdom som det arbeidstakere i vanlige arbeidsforhold hadde. Ordføreren sto i et underordningsforhold til kommunestyret, og brukte kommunale lokaler og utstyr som arbeidstakere i arbeidsforhold. Ordlyden i § 1-8 tilsa at heltidstilsatte ordførere var omfattet, og det samme gjaldt reelle hensyn. Øvrige rettskilder talte ikke avgjørende imot. Staten har brakt saken inn for lagmannsretten. Frostating lagmannsrett var i dom 22. april 2015 enig i Trygderettens resultat og frifant kommunen.

Del II. Berekningsreglar. Pensjonsgjevande inntekt

Orskurd av 2. mai 2014 Ankesak nr. 14/00150 Ftrl. § 3-2. Pensjonsberegning – grunnpensjon. Rett til redusert grunnpensjon kunne foreligge til tross for ekteskap.

Spørsmål om rett til 100 prosent grunnpensjon på tross av inngått ekteskap. Folketrygdloven § 3-2. Omgjort. En 79 år gammel enkemann som fikk redusert sin grunnpensjon til 85 prosent etter at han inngikk nytt ekteskap. Han anførte at han og ektefellen aldri hadde bodd sammen, hadde hver sin bolig, hver sin økonomi, hver sin husholdning og hver sin familie. Retten mente at han i en slik situasjon ikke kunne anses for å leve sammen med sin ektefelle i lovens forstand og viste til at Arbeids- og velferdsdirektoratet i sitt rundskriv hadde gitt anvisning på at hvis folkeregisteret har godkjent flyttemelding fra en av ektefellene som har flyttet ut av felles hjem, anses ektefellene for å leve atskilt. Tilsvarende måtte forutsetningsvis også gjelde i tilfeller hvor folkeregisteret, på tross av melding om ekteskap, hadde godkjent at ektefellene står registrert på hver sin adresse, mente retten.

Orskurd av 21. mars 2014. Ankesak nr. 13/2500. Ftrl. § § 3-21. Pensjonsberegning. Antatte framtidige pensjonspoeng for unge uføre født etter 1940. Uttalelser om kravet til alvorlig tilstand.

Omgjøring. Vedkommende hadde lidd av til dels svært alvorlig angst siden 11-års alderen. Han var nå diagnostisert med engstelig-unnvikende personlighetsforstyrrelse som av klinisk psykolog var ansett å ha vært en viktig årsak til sykdomsbildet også som barn. Uføretidspunktet var satt tilbake til før han fylte 26 år. Selv om han hadde ruset seg en del, var dette underordnet i sykdomsbildet. Om kravet til alvorlig tilstand, uttalte retten, at selv om dette

språklig var knyttet til den medisinske tilstanden, kunne det ikke ses å gjelde andre kriterier for vurdering av alvorlighet enn hvilke følger tilstanden hadde for funksjonsevnen. Retten anså at sykdommen i praksis var eneårsak til at han var ufør allerede da han fylte 26 år og at han fylte vilkårene for å få beregnet uførepensjonen etter særreglene for unge uføre.

Del IV. Ytingar ved sjukdom m.m.

Orskurd av 24. januar 2014. Ankesak nr. 13/02230. Ftrl. § 6-3. Grunnstønad. Ekstraavgifter som følge av tvangslidelse.

Stadfestelse. Vedkommende hadde en tvangslidelse i form av uvanlig ofte vasking av seg selv, hus, klær og sengetøy, samt alle ting som kom inn i hjemmet utenfra. Lidelsen ga ekstraavgifter grunnet slitasje på klær og sengetøy, samt ekstraavgifter til rengjøringsprodukter. Retten kom til at ekstraavgiftene ikke var nødvendige fordi de ikke var knyttet til et formål som kunne redusere eller kompensere for de spesielle problemene som tvangslidelsen medførte. Slitasje på klær og sengetøy grunnet uvanlig ofte vasking på grunn av tvangslidelse falt utenfor det siktemål som grunnstønadsordningen var ment å dekke.

Orskurd av 9. mai 2014. Ankesak nr. 13/00700 Ftrl. § 8-12. Sykepenger – antall sykepengedager. Opptjening av ny rett ved mottak av graderte ytelser etter kap. 12 i folketrygdloven. Arbeidsavklaringspenger etter overgangsregler basert på tidligere mottak av uføreytelser ga ikke ny opptjening der en person ble sykmeldt etter vedkommendes periode med uføreytelse var utløpt. Orskurd med utvidet retts sammensetning – “femmedlemsorskurd”.

Medlemmet var innvilget tidsbegrenset uførestønad (TU) ut mai 2010, men ytelsen ble fra 1. mars 2010 erstattet av arbeidsavklaringspenger. Parallelt med dette arbeidet hun i en deltidsstilling. I juli 2010 ble hun sykmeldt fra deltidsstillingen. Kravet om sykepenger ble avslått, fordi hun ikke hadde tjent opp ny sykepengerrett. Anken førte ikke fram. Rettens flertall kom til at forskriften om overgangsregler i forbindelse med innføringen av arbeidsavklaringspenger ikke var anvendelig i saken, da hun ble sykmeldt etter utløpet av den perioden hennes TU var gitt for. Det forelå heller ikke rett til sykepenger etter folketrygdloven § 8-12 tredje ledd. Hun hadde mottatt graderte ytelser etter kapittel 12 i kombinasjon med arbeid i 26 uker, men mottok på sykmeldingstidspunktet ingen ytelse etter kapittel 12. Mindretallet mente det ikke var grunnlag for å stille opp et krav om mottak av ytelse etter kapittel 12 på sykmeldingstidspunktet, men at dette kravet kun refererte seg til opptjeningssituasjonen.

Orskurd av 27. juni 2014 Ankesak nr. 14/00900. Ftrl. § 8-12. Sykepenger – antall sykepengedager. Sykepenger etter fylte 67 år der arbeidsuførheten skyldes yrkesskade.

Stadfestelse. Folketrygdloven §§ 8-12, 8-51 og 8-55. Vedkommende ble sykmeldt som følge av yrkesskade. I løpet av sykemeldingsperioden fylte han 67 år. NAV avsto sykepenger utover 60 dager etter at han fylte 67 jf. ftrl. § 8-51. Mannen mente at han som følge av sykmelding grunnet yrkesskade hadde rett til sykepenger i 260 dager jf. ftrl. § 8-55. Spørsmålet om slik rett forelå var ikke kommentert i forarbeidene. Retten fant at selv om § 8-55 gjorde unntak fra reglene i § 8-12 sto § 8-51 uavhengig av disse. Ettersom begrensningen i maksimal

sykepengeperiode hadde hjemmel i denne paragrafen gjaldt begrensingen i maksimal sykepengeperiode for personer mellom 67 og 70 år også i yrkesskadetilfellene.

Orskurd av 26. september 2014. Ankesak nr. 14/01325 Ftrl. § 9-12. Stønad ved barn/ pårørendes sykdom. Pleiepenger for pleie av en nær pårørende. Kravet til at den som mottar pleien må være i “livets slutfase”

Stadfestelse. Kvinne krevde pleiepenger for å pleie sin dødssyke ektemann. Spørsmålet i saken var hvorvidt han var i “livets slutfase”. Retten vurderte bestemmelsen i lys av forarbeidene, og kom til at det ikke er tilstrekkelig at man er uhelbredelig syk, men at man må ha nådd det stadiet der dødsprosessen har begynt. Dette beror på en konkret, skjønsmessig vurdering av utviklingen av det aktuelle sykdomsforløpet for hver enkelt pasient, men det kan ikke legges en for streng vurderingsnorm til grunn for når denne grensen er nådd. Retten vurderte at ektemannen i denne saken ikke ennå var i en slik dødsprosess, og stadfestet derfor vedtaket.

Orskurd av 28. februar 2014. Ankesak nr. 14/00119. Ftrl. § 11-2. Arbeidsavklaringspenger – forutgående medlemskap. Vurdering i forhold til unntaksregler i forskrift i medhold av § 11-2.

Arbeidsavklaringspenger. Forutgående medlemskap. Stadfestelse. Vedkommende var født og bosatt i Norge til han som 40-åring i 1993 flyttet til utlandet. I årene som fulgte hadde han sporadisk medlemskap i folketrygden. Fra 2000 hadde han ikke pliktig medlemskap. I 2011 returnerte han til Norge, og satte to måneder etter ankomst fram krav om arbeidsavklaringspenger. Retten kom etter en drøfting av unntaksreglene i forskrift etter § 11-2 i folketrygdloven til at vedkommendes tilknytning til Norge ikke var sterk nok. Vist til at hans sammenhengende, pliktige medlemskap i folketrygden lå 18 år tilbake i tid på kravtidspunktet, at han i 15 av disse 18 årene hadde vært uten medlemskap, at han de siste fem årene hadde oppholdt seg sammenhengende i utlandet og at returen til Norge skjedde som følge av sykdom oppstått i utlandet. Retten la til grunn at han uten sykdommen ville fortsatt å bo utenlands, og at hans bosetting der følgelig ikke kunne sies å ha vært tidsavgrenset.

Orskurd av 14. februar 2014. Ankesak nr. 13/02661. Ftrl. § 11-5. Arbeidsavklaringspenger –sykdom, skade eller lyte -nedsatt inntektsevne. Saksforhold der det ikke kunne stilles krav om utprøving av inntektsevnen i annet arbeid.

Oppheving. En kvinne som arbeidet i halv stilling i SFO fikk aterosklerose og ble sykmeldt med sykepengeperioden ett år. På slutten av sykepengeperioden ble hun operert og var delvis rekonvalesent da sykepengene løp ut. Hun fremsatte i god tid krav om arbeidsavklaringspenger, men dette ble avslått fordi NAV mente hun kunne greie annet arbeid som var lettere enn i SFO og at hennes arbeidsevne ikke var nedsatt med minst 50 prosent. Kvinnen ønsket seg imidlertid tilbake til tidligere arbeidsplass og klarte å jobbe i en 25 prosent stilling der i en periode på fire måneder til hun ble frisk igjen. Retten opphevet og mente det måtte godtas at kvinnen ville tilbake til tidligere arbeidsplass der hun hadde arbeidet i mange år. Dette var momenter som er nevnt i folketrygdloven § 11-5 om nedsatt arbeidsevne. Retten kom til at det måtte vurderes om kvinnen kunne anses å være under aktiv behandling, jf. folketrygdloven § 11-6 bokstav a og vedtaket ble opphevet/hjemvist for ny behandling.

Orskurd av 14. februar 2014. Ankesak nr. 14/00090. Ftrl. § 11-7. Arbeidsavklaringspenger – meldeplikt. Unnlatt innsending av meldekort i periode fra avslagsvedtak ble truffet til vedtaket ble omgjort.

Omgjøring. En kvinne fikk stanset arbeidsavklaringspenger (AAP). I tidligere sak opphevet Trygderetten vedtaket. Hun ble deretter ansett å fylle vilkårene for AAP i den aktuelle perioden, men fikk avslag på utbetaling med henvisning til at meldekort ikke var innsendt. Retten mente at kvinnen hadde rimelig grunn til ikke å sende meldekort i den perioden arbeidsavklaringspengene var stoppet. Det kunne da ikke være avgjørende at NAV i sitt rundskriv hadde uttalt at meldekort måtte sendes inn i en klage- eller ankeperiode. Avgjørende var at det i stansvedtaket ikke var opplyst at det også gjaldt krav om dette i tilfelle klage eller anke.

Orskurd av 28. februar 2014. Ankesak nr. 13/02418. Ftrl. § 11-8. Arbeidsavklaringspenger – aktivitet med sikte på å komme i arbeid. Saksforhold der aktivitetskravet ikke var oppfylt.

Stadfestelse. Arbeidsavklaringspenger (AAP). Stans. Folketrygdloven § 11-8 og § 11-11. Mann, 35 år, var tilstått AAP fra 2011. Han ble varslet om mulig avslag, og fikk vedtak om avslag på AAP halvannet år senere, fordi han ikke hadde bidratt aktivt i prosessen med å komme i arbeid. Det måtte legges til grunn at det i lengre tid var gjort forsøk på å etablere et grunnlag for arbeidsrettet aktivitet uten hell. Vedkommende vurderte seg som arbeidsufør. Henvisning til MR undersøkelse og/eller utredning ved Nakke-/ ryggpoliklinikken burde i saken ikke hindre gjennomføring av yrkesrettete tiltak. Retten mente som NAV at han hadde vist mangelfull aktivitet og ikke bidratt aktivt i prosessen med å etablere arbeidsrettet aktivitet. Vilkaene for rett til AAP var etter dette ikke oppfylt.

Orskurd av 2. mai 2014. Ankesak nr. 13/2959. Ftrl. § 11-13. Arbeidsavklaringspenger. Stønad under “aktiv behandling”. Behandling som ga rett til arbeidsavklaringspenger kunne også skje ved privat institusjon som ikke hadde avtale med helseforetak.

Omgjøring. Behandling for narkotikaavhengighet. Vedtak om avslag var grunnlagt i at institusjonen ikke var en offentlig godkjent institusjon for rusmiddelavhengige, at institusjonen ikke hadde avtale med noe helseforetak, ikke hadde avtale om tverrfaglig behandling og at institusjonen heller ikke inngikk i noen helseplan. Retten la til grunn at det etter folketrygdloven § 11-6 bare gjelder krav om at medlemmet “får aktiv behandling”. Retten viste for øvrig til at det er kommunene som har ansvaret for rusomsorgen og at private institusjonen som ikke har avtale med helseforetak faller inn under omsorgsinstitusjoner, som er kommunenes ansvar. Retten påpekte at den aktuelle behandlingsinstitusjon hadde drevet behandling av rusmisbrukere i 24 år med gode resultater og at det i statsbudsjettet for 2014 var bevilget 1,5 millioner kroner til institusjonen. Retten mente at det ikke kunne være tvil om at behandlingen som ble gitt var forsvarlig til å oppfylle kravet om “aktiv behandling.”

Orskurd av 19. desember 2014. Anke sak nr. 14/01388. Ftrl. § 13-4. Yrkesskade – yrkessykdommer. Godkjenning av yrkessykdom hos tannlegesekretær som følge av kvikksølvpåvirkning.

Stadfestelse. Kvinnelig tannlegesekretær søkte godkjenning av helseplager som yrkessykdom etter arbeid med blant annet kvikksølv, men fikk avslag fordi sykdomsbildet ikke var karakteristisk for toksisk encefalopati. Kvinnen hadde avvikende prestasjoner ved nevropsykologisk undersøkelse sett i forhold til normen og hennes evnenivå. Avvikene skyldtes sannsynligvis en hjerneorganisk affeksjon. Retten mente sykdomsbildet var forenlig med skader etter kvikksølveksponering og viste til dommer fra Høyesterett, Rt-2012-929 og Rt-2013-1642. Det var ikke grunnlag for å stille krav om toksisk skade i bokstav a. Årsakssammenheng avgjøres gjennom prøving av alle delvilkår i annet ledd. Retten mente imidlertid at kvikksølvpåvirkningen i tid og konsentrasjon ikke hadde vært tilstrekkelig til at det var rimelig sammenheng mellom påvirkningen og den ankende parts sykdomsbilde, noe som er et vilkår etter bokstav b. Retten la særlig vekt på at den ankende part hadde arbeidet lite med kobberamalgam, en fremstillingsmetode som ga særlig høy eksponering. Orskurdn inneholder generelle bemerkninger til lovforståelsen og henvisninger til forskningsresultater.

Orskurd av 10. januar 2014. Ankesak nr. 13/01902. Ftrl. § 13-6. Yrkesskade - arbeidstakere. "I arbeid på arbeidsstedet i arbeidstiden". Yrkesskadedekning ved reise til og fra arbeid - betydningen av lang reisevei.

Oppheving av vedtak om å avslå dekning. Vedkommende bodde i A, og hadde vært på et møte i B. Etter endt møte, mens han hadde en arbeidsrelatert samtale på mobiltelefonen, gled han på is og falt. Dette skjedde ca. kl. 13.45. Han skulle ta båten hjem kl. 16. Han hadde forklart at hans arbeid besto i å være tilgjengelig også på reise. Retten tok utgangspunkt i to høyesterettsdommer, Rt-2000-220 og Rt-2000-1028 som avviser yrkesskadedekning på veien til og fra arbeidet. Retten viste til at Høyesterett hadde pekt på avgjørelser der Trygderetten etter en konkret vurdering la til grunn at tjenesteoppdraget også omfattet reise til og fra arbeidsstedet. Høyesterett konstaterte likevel at praksis var konsekvent. Retten la vekt på tidspunktet fra skaden, og fant at det ville være i strid med intensjonene dersom yrkesskadedekningen ble vesentlig innsnevret på dager der arbeidstakeren måtte reise langt for å utføre oppdrag. I foreliggende tilfelle var endog ikke reisen påbegynt da skaden skjedde. Retten fant at han var yrkesskadedekket etter folketrygdlovens § 13-6.

Orskurd av 15. august 2014. Ankesak nr. 14/00657 Ftrl. § 13-12. Yrkesskade. Medlemmer som oppholder seg i institusjon eller utfører samfunnstjeneste. Dekning under aktiviteter i fengsel.

Stadfestelse. Spørsmål om fengselsinnsatt mann, som skadet seg i skiulykke på fengselets område, var yrkesskadedekket. Dissens (2-1). Aktiviteten var obligatorisk. Han påberopte seg sak 01/03432 til støtte for yrkesskadedekning (innsatt i fengsel som var utsatt for sykkelulykke). Flertallet var uenig i den lovforståelse som var lagt til grunn i tidligere sak. Flertallet mente etter gjennomgang av lovforarbeidet at yrkesskadedekningen for innsatte i fengsler gjaldt arbeidsvirksomhet knyttet til fengselets verksteder, arbeidsstuer ol. Også vist

til LB-2006-075704, hvor anke ble nektet fremmet til Høyesterett (HR-2008-211-U), som gjaldt forholdet til yrkesskadeforsikringsloven for samme person som i ankesak 01/03432. Flertallet la til grunn at den ankende part ikke var yrkesskadedekket da han skadet seg. Mindretallet fant at vilkårene i ftrl § 13-12 tredje ledd var oppfylt. Aktiviteten skjedde i regi av fengselet. NAVs rundskriv var ikke oppdatert i forhold til dagens strafferettspleie og tok heller ikke hensyn til nyere rettsutvikling, bl.a. HR-2014-00997. Stadfestelse i samsvar med flertallets standpunkt.

Del V. Ytingar knytt til livsløp og familiesituasjon

Orskurd av 3. oktober 2014. Ankesak nr. 14/01612. Ftrl. § 14-4. Svangerskap – fødsel og adopsjon. Foreldrepenger generelle bestemmelser. Surrogatfødsel; fars rett til stønad ble ansett å foreligge fra omsorgsovertakelsen, selv om farskapet da ennå ikke var anerkjent etter norsk rett.

Omgjøring. Spørsmål om virkningstidspunkt for rett til foreldrepenger ved surrogatfødsel. Vedkommende mann fylte vilkårene for foreldrepenger for barn født av indisk surrogatmor. Tvisten gjaldt perioden etter at han faktisk overtok ansvaret for barnet og fram til hans farskap ble formalisert. Trygderetten hadde i sakene 12/1247 og 13/811 lagt til grunn at farskapet i slike tilfelle var det samme helt siden barnet ble født. I disse saken var det vist til dom fra Gulating lgrm. (RG-2005-876) der flertallet mente at et farskap ikke kunne deles i faser, men måtte gjelde både framover og bakover i tid når det først var fastslått. Arbeids- og velferdsdirektoratet hadde i ettertid presisert i sitt rundskriv at "fars rett til foreldrepenger inntreer tidligst fra det tidspunkt vedtak om farskap etter barnelovens § 85 foreligger". Retten i den foreliggende sak viste til de retningslinjer som var gitt for utenlandsadopsjon, som satte virkningstidspunktet til omsorgsovertakelsen (i de tilfeller foreldrene ikke valgte å ta ut ferie) og så ikke grunnlag for å ha noen annen løsning for surrogatfødseltillfellene.

Orskurd av 6. juni 2014. Ankesak nr. 13/02130 Ftrl. § 14-6. Svangerskap, fødsel og adopsjon. Opptjening av rett til foreldrepenger. Arbeid fra mer enn et arbeidsforhold kunne samlet fylle vilkåret om arbeid i seks måneder.

Oppheving. Foreldrepenger var avslått med henvisning til at vedkommende hadde arbeidet noe mindre enn seks av de siste ti månedene før fødselen. I motsetning til ankemotparten fant retten at arbeid som støttekontakt skulle medregnes, selv om dette var av begrenset omfang. Det ble herunder vist til lovforarbeider som tilsa at det var den samlede inntekt på årsbasis som var avgjørende, ikke det enkelte arbeidsforhold. Det ble også vist til at man etter praksis under visse forutsetninger tar hensyn til dager da vedkommende ikke er i arbeid når det mellomliggende tidsrom er mindre enn to uker. Retten fant at vedkommende hadde vært i arbeid i minst seks av de siste ti måneder før aktuelt uttak av foreldrepenger. Det påankede vedtaket ble opphevet og saken hjemvist til ny vurdering med hensyn til om pensjonsgivende inntekt på årsbasis svarte til minst halvparten av grunnbeløpet, jf. § 14-6 annet ledd.

Orskurd av 9. mai 2014 Ankesak nr. 14/00158 Ftrl. § 14-11. Svangerskap, fødsel og adopsjon. Utsettelse av uttak av foreldrepenger. Ikke adgang til utsatt uttak med grunnlag i sykdom hos annet barn enn det som utløste retten til foreldrepenger.

Stadfestelse. Utsettelse av foreldrepenger. Fedrekvote. Sykdom. Ftrl. § 14-11. Mann, 41 år, søkte om utsettelse av fedrekvote som ble avvirket mens hans andre barn var innlagt på sykehus på grunn av alvorlig og kritisk sykdom. Retten mente at det ikke var hjemmel for å utsette fedrekvoten i dette tilfellet. Lovens utsettelsesgrunner knyttet til sykdom omfatter bare situasjonen ved forelderens egen sykdom eller når permisjonsbarnet, det barnet som utløser foreldrepengene, blir innlagt i helseinstitusjon.

Orskurd av 28. mars 2014. Ankesak nr. 13/02785. Ftrl. § 14-11 (før endring 1. januar 2007). Fødsel og adopsjon - fedrekvote. Full lønn under studier måtte likestilles lønnet arbeid, og derfor gi rett til utsatt uttak av fedrekvote.

Omgjøring. En kadett ved Krigsskolen søkte om å få utsatt uttaket av foreldrepenger jf. folketrygdloven § 14-11 første ledd bokstav b. NAV av slo søknaden med begrunnelse at han var under utdanning og at han derfor ikke oppfylte kravet om å være i inntektsgivende arbeid på heltid. Retten kom til at vedkommende oppfylte kravet om å være i inntektsgivende arbeid på heltid. Det ble vist til at han mottok lønn fra arbeidsgiver under utdannelsen, og at hans tjenestegjøring ved Krigsskolen var i arbeidsgivers interesse. Retten la videre vekt på at hans studier var en del av hans arbeidsoppgaver. Retten viste til Trygderettens kjennelse 13/00042.

Del VII. Administrative føresegner

Orskurd av 5. desember 2014. Ankesak nr. 14/02975. Ftrl. § 21-12. Anke og klage i Trykdesaker. Fristavbrudd ved skriv sendt til uriktig rettsinstans.

Anke ble fremmet. Trygderettsloven § 10. Vedtak ble påanket vedtaket den dagen ankefristen gikk ut. Anken ble poststemplet samme dag. Retten viste til at det er tilstrekkelig at anken er avgitt til posten innen fristen utløp. Anken var derfor anken avgitt før dette tidspunktet. Anken ble imidlertid feilsendt til tingrett. Rettens mente likevel at anken var fremmet i rett tid. Det ble vist til at om en anke er feilsendt til Trygderetten var dette ansett fristavbrytende, jf. ankesak 13/02481. I denne orskurdn ble det vist til at også om en stevning til lagmannsretten feilsendes til Trygderetten innen fristen, er dette akseptert som fristavbrytende, jf. Høyesteretts kjæremålsutvalg, Rt. 2005 s. 253. Videre hadde Høyesteretts kjæremålsutvalg uttalt at det følger av rettspraksis at feilsending til uriktig domstol, for eksempel fordi en har tatt feil av domstolens kompetanse, aksepteres som fristavbrytende. Rettens mente at det samme måtte gjelde om en anke ble feilsendt til tingrett, og kom til at anken måtte fremmes.

Lov 8. mars 2002 nr. 4 om barnetrygd (Barnetrygdlova)

Orskurd av 11. juli 2014. Ankesak nr. 14/0591. Barnetrygdloven § 2, tredje ledd. Hvem som har rett til barnetrygd – delt barnetrygd. Faktisk bosetting hos en av foreldrene hindret deling av barnetrygd. Inngått rettsforlik om delt omsorg kunne ikke gi grunnlag for annen løsning.

Stadfestelse. Delt barnetrygd der "barnet skal bo fast hos begge". Far til barna mente at han på bakgrunn av rettsforlik om delt omsorg hadde rett på delt barnetrygd, selv om det ikke var omtvistet at barna bodde fast hos sin mor. Slik retten vurderte forarbeidsuttalelser i Ot.prp. nr. 57 (2000-2001), har det ikke vært meningen med bestemmelsen i § 2 tredje ledd å gi krav på barnetrygd selv om man ikke på noe tidspunkt har et daglig ansvar for barnet. En slik rett ville vært i strid med formålet med barnetrygden, som er å bidra til å dekke de utgifter til forsørgelse den eller de som barnet bor fast med har i denne forbindelse.

Lov 16. februar 2011 nr. 60 om pensjonsordning for stortingsrepresentantar og regjeringsmedlemmer (stortings – og regjeringspensjonslova)

Orskurd av 24. januar 2014. Ankesak nr. 13/01882. Pensjonslov for stortingsrepresentanter. § 4 - slik bestemmelsen lød før lovendringen trådte i kraft 1. januar 2011 - og lovens § 4 og § 4c, slik bestemmelsene lød før lovendringens ikrafttreden 1. januar 2012. Endret beregningsmåte for pensjonen utgjorde ikke tilbakevirkning som var i strid med grunnloven § 97. Avgjørelse med utvidet retts sammensetning - "femmedlemsorkurd".

Stadfestelse. Tidligere stortingsrepresentant, f. 1944, hadde fra høsten 2009 mottatt alderspensjon fra den tidligere pensjonsordningen for stortingsrepresentanter, fra 2012 avløst av stortings- og regjeringspensjonsordningen. Med virkning fra 1. januar 2011 ble måten å regulere hans løpende pensjon på endret. Endringen innebar at pensjonen ikke lenger skulle utgjøre 66 prosent av den til enhver tid gjeldende stortingsgodtgjørelse, men reguleres i samsvar med endringen i folketrygdens grunnbeløp, og deretter reduseres med 0,75 prosent. Han mente en slik endring var i strid med forbudet mot tilbakevirkende kraft i Grunnloven § 97. Retten la til grunn at tilbakevirkningsforbudet bare beskyttet mot særlig urimelig eller urettferdig tilbakevirkning. Retten til regulering var etter rettens syn i ytterområdet av hva Grunnloven beskytter, og dette måtte igjen få betydning for den konkrete vurderingen av saken. Stortingspensjonsloven inneholdt ingen uttalelser om et særlig vern for pensjonister etter loven. Endringen i reguleringen kom heller ikke brått eller overraskende på, og den ble gjennomført likt for alle som mottok pensjon fra ordningen. Endelig var tapet av en begrenset størrelse. Disse forholdene tilsa at endringen ikke var i strid med Grunnloven § 97. Den var heller ikke i strid med EMKs første tilleggsprotokoll artikkel 1.

Lov 6. juli 1957 nr. 26 om samordning av pensjons- og trygdeytingar (samordningslova)

Orskurd av 5. desember 2014. Ankesak nr. 14/00089. Samordningsloven § 29. Kommunal Landspensjonskasse – samordning. Krav om tilbakebetaling uførepensjon fra KLP på grunn av manglende samordning med arbeidsavklaringspenger fra folketrygden. Krav til årsaksammenheng mellom pensjonistens atferd og feilutbetaling, jf. samordningsloven § 29 nr. 2. “Femmedlemsorskurd.”

Stadfestelse. Rett var satt med fem medlemmer. Kvinne, født i 1951, mottok vel 10 000 kr. for meget i uførepensjon fra KLP i tidsrommet mars til august 2012 som følge av at det ble trukket for lite i samordningsfradrag for ytelser fra folketrygden. I ankesak 13/00104 ble KLP's vedtak opphevet, og saken hjemvist til ny behandling. Bakgrunnen var at pensjonisten, i medhold av samordningsloven § 29 nr. 2, 2. punktum, etter å ha unnlatt å gi KLP melding om at ytelsen fra folketrygden, ikke kunne holdes ansvarlig for beløp som gjaldt tidsrom før hun fikk underretning om at ytelsen ville bli endret. Det måtte være årsakssammenheng mellom unnlatelsen og den feilutbetaling som vart skjedd. Ankemotparten hadde truffet nytt vedtak med samme innhold, men føyet til en subsidiær påstand om at hun hadde plikt til å betale tilbake for mye utbetalt pensjon etter samordningsloven § 29 nr. 2, 3. punktum. Retten fastholdt det syn avgjørelsen i ankesak 13/00104 var bygget på, men sluttet seg til den subsidiære påstanden.

Oppattak av tidlegare avgjort sak i Trygderetten

Orskurd av 2. mai 2014. Ankesak nr. 13/02520. Ulovfestede vilkår for gjenopptak av tidligere avgjort sak. Orskurd med utvidet rettsammensetning – “fem-medlemsorskurd”. Ikke grunnlag for å gjenoppta behandlingen av tidligere avgjort sak med grunnlag i ny sakkyndig vurdering av opplysninger som var kjent ved forrige behandling.

Stadfestelse. I ankesak 08/02350 stadfestet retten avslag på krav om godkjenning av yrkesskade og var enig med NAV i at det ikke var tilstrekkelig sannsynlig at det var årsakssammenheng mellom en tidligere godkjent ulykkeshendelse og senere ryggplager. Privat part la flere år senere fram en ny og fylldig spesialisterklæring med motsatt konklusjon. Retten viste til at erklæringen bygget på de samme funn som var kjent for tidligere rett og at det således ikke var lagt fram nye opplysninger, bare en ny vurdering. Den ankende part hadde vist til formuleringer i Øies avhandling fra 1994 som kunne oppfattes slik at en ny spesialisterklæring i seg selv skulle være tilstrekkelig til å gjenoppta en sak. Retten viste til at den praksis Øie støttet seg på var fra før år 2000 og ikke helt representativ for praksis etter at det ble innført en søksmålsfrist i trygderettsloven § 23.

8. Perspektivet framover

NAV Klageinstans fekk i 2014 tilført 20 millionar kroner ekstra med sikte på å auke produksjonen og byggje ned restansar. Målet var å auke den samla produksjonen frå 34 000 (anke- og klagesaker under eitt) til 40 000 saker.

Etter det Trygderetten kjenner til, vil NAV Klageinstans i 2015 behalde dei ekstra ressursane dei fekk i 2014. Det inneber at vi må rekne med ein ekstraordinær høg saksinngong også i år, og mest sannsynleg høgare enn den vi har opplevd i 2014. Eit forsiktig anslag ligg på ein saksinngang på 4000-4200 saker. Det vil seie om lag 4-600 saker fleire enn det som kom inn i 2014, og om lag 1 000 fleire saker enn det Trygderetten behandla i fjor.

Kombinasjonen av ein allereie auka behaldning av ubehandla saker og ein framleis høg saksinngang, representerer den største utfordringa for Trygderetten i 2015. Eitt tiltak har vore å styrke bemanninga for ein periode framover. Eit nytt medisinsk kunnig rettsmedlem er tilsett ut 2015, og talet på rettsfullmektigar er auka frå 14 til 17.

Med den restansen av ubehandla saker vi går inn i 2015 med, er det nokså klart at saksbehandlingstida vil auke. Det at fleire er tilsett, er ikkje i seg sjølv nok til å forhindre dette.

Det er difor ei viktig oppgåve å auke produktiviteten. Eit realistisk produksjonsmål i 2015 bør vere 3800 saker. Det representerer ei auke i produktiviteten på mellom 10 og 15 prosent per årsverk, som må reknast som ambisiøst men ikkje urealistisk. Alt i alt vil derimot dette innebære at talet på restansar mest sannsynleg vil auke også i 2015.

Dette vil i neste omgang bety lengre gjennomsnittleg saksbehandlingstid, ikke berre i 2015, men sannsynligvis også i 2016. Det er fare for at dette også vil bety atskillig fleire saker som ikkje er avgjorte før seks månader er gått, sjølv om det vil vere eit høgt prioritert mål for Trygderetten å unngå dette.

Årets statsbudsjett representerte ei viss styrking av vår økonomi, men dette vart i noko grad motverka av eit ålment kutt i dei statlege driftsbudsjetta. For å møte den aukande saksinngangen, har Trygderetten, som nemnt, måtte auke bemanninga noko. Summen av desse faktorane gjer at Trygderetten i 2015 er i ein meir anstrengt økonomisk situasjon enn vi har vore i på lang tid. Slik vår økonomi er sammensatt – meir enn 80 % av budsjettet går til dekking av lønnsutgifter, og resten, med unntak av husleige, er spreidd rundt på ei rekke mindre driftspostar, er det vanskeleg å sjå føre seg innsparingar som monnar, med sikte på ytterlegare styrking av bemanninga.

Uførepensjonen er frå 1.1.2015 omgjort til uføretrygd, først og fremst fordi ytinga ikke lenger skal fastsetjast på same måte som (alders)pensjon. Ytinga skal også lettare kunne kombinerast med arbeid. Det siste vil på sikt kunne medføre noko færre saker for Trygderetten, knytta til overskriding av inntektsgrenser. Det vil imidlertid ta noko tid før omlegginga kan registrerast i Trygderetten: vår saksportefølgje vil for lang tid framover bestå av saker frå før omlegginga. I dei første månadane av 2015 har vi likevel registrert at veksten i uføresaker, slik vi har

opplevd dei siste par åra, har stoppa opp. Vi er ikkje på veg til å bli ein «Uførerrett» på ny, slik Trygderetten langt på veg var dei første 35 åra. Uføresakene vil nok framleis vere den største gruppa. Men noko dominerande innslag er dei ikkje.

9. Økonomi/rekneskap

9.1 Leiarkommentarer til årsrekneskapen

Trygderetten vart oppretta i 1967, og er underlagt Arbeids- og sosialdepartementet. Verksemda fører rekneskap i henhold til kontantprinsippet, slik det går fram av prinsippnotan til årsregnskapet. Trygderetten er ein fullservice kunde hos Direktoratet for økonomistyring (DFØ) i høve regnskap (avd. Trondheim), delservice kunde i høve elektronisk fakturabehandling (avd. Trondheim), og delservice kunde i høve løn (avd. Stavanger).

Trygderetten gjekk over til å nytte standard kontoplan for staten med verknad frå 1. januar 2014.

9.2 Stadfesting

Årsrekneskapen er avlagt i henhold til bestemmelser om økonomistyring i staten, rundskriv R-115 frå finansdepartementet og krav fra Arbeids- og sosialdepartementet i instruks om økonomistyring. Eg meiner at rekneskapen gjev eit dekkande bilete av Trygderettens disponible løyvingar, rekneskapsførte utgifter, inntekter, egedeler og gjeld.

9.3 Vurdering av vesentlege forhold

I 2014 har Trygderetten samla disponert tildelingar til drift (kap. 0606. post 01) på kr 70 300 000. Mindreutgifter var på kr 1 417 319, men etter justering for inntekter frå trygderefusjonar (sjuke- og foreldrepengar) har Trygderetten ei mindreutgift totalt i 2014 på kr 2 363 289. Denne mindreutgifta vert søkt overført til neste budsjettermin.

Inntekter frå trygderefusjonar i 2014 var på kr 945 970. Dette er kr 237 344 (20 %) lågare enn Trygderettens internbudsjett for 2014 og kr 1 143 964 (55 %) lågare enn faktiske refusjonar mottekne i 2013. Årsaka til dette er eit svært lågt sykefravær i 2014 på 4,6 % (eige og legemeldt sjukefråver). Dette er 1,6 % lågare enn i 2013 og 1,4 % lågare enn det gjennomsnittlege sjukefråveret siste 5 år.

Inntekter knytta til sals- og leigeinnbetalingar i 2014 var kr 1 664 388. Inntektene er knytta til sal av administrative tenester som Trygderetten utfører for Statens helsepersonellnemd¹, samt Helsepersonellnemdas andel av utgifter til drift, leige og reinhald av nemndas lokaler i Grønlandsleiret 27, 2 etg. Inntektene er 2 % høgare enn i 2013, og har si bakgrunn i den indeksjusteringa som vart føreteke mellom partane ved inngangen til 2014.

Utbetalningar til løn og sosiale utgifter i 2014 var på kr 56 795 428, mot kr 54 389 470 i 2013. Utbetalingane til løn og sosiale utgifter er kr 2 405 958 høgare i 2014 enn i rekneskapet for 2013.

¹ Helse- og omsorgsdepartementet beslutta med verknad frå 1. mai 2014 å slå saman sekretariatet for klagenemnda for behandling i utlandet og preimplantasjonsdiagnostikknemnda med sekretariatet for Helsepersonellnemnda.

Årsaka til dette er verknaden av lønsoppgjøret i 2014, samt at Trygderetten på grunn av auke i saksmengda har auka talet på tilsette rettsmedlem og rettsfullmektigar midlertidig med 3 rettsfullmektigar (åremålsstillingar) samt 1 medisinsk kunnig (eit midlertidig engasjement som varer ut 2015).

Utbetalingar til investeringar og drift for øvrig utgjorde i 2014 kr 13 747 756. Dette er kr 1 969 089 mindre enn det som vart utgiftsført i 2013. Det har også på fleire andre mindre kostnadspostar vore eit mindre forbruk (samtidig som det har vore et meirforbruk på enkelte andre).

Årets mindreutgift har primært si årsak i at Trygderetten er i ferd med å erstatte sitt noverande Windows-baserte arkiv- og saksbehandlingsprogram Kontor 2000 med ei web-basert utgave, ESA 8. Prosjektet har ei kostnadsramme på 1,6 mill. kr inkl. mva. Av dette beløpet vart ca. 0,5 mill. kroner utbetalt i 2013. Resten av beløpet var planlagt utbetalt i 2014. På grunn av forseinkingar hjå leverandør EVRY på grunn av sjukdom, samt at Trygderetten er ein av 2 pilotkundar på denne versjonen av systemet, har dette ført til forseinking i planlagt produksjonsoppstart og utbetalinger. Opphavleg skulle ein gå i produksjon i starten av desember 2014. Denne oppstarten er utsatt til 16. februar 2015.

Etter lov om fri rettshjelp kan Trygderetten innvilge fri sakførsel. Fri sakførsel kan innvilgast i ankesaker etter lov 16. desember 1966 nr. 9 om anke til Trygderetten, dersom dei økonomiske vilkår i § 16 andre eller fjerde ledd er oppfylt.

I 2014 har Trygderetten innvilga fri sakførsel i 231 ankesaker, og utbetalt kr 2 453 548. Tilsvarende i 2013 vart det utbetalt fri sakførsel i 179 ankesaker, og utbetalt kr 1 975 286.

Mellomverande med statskassa utgjorde pr 31.12.2014 kr 3 292 801. Oppstillinga av artskontorapportering viser kva for eigedelar og gjeld mellomverande består av.

9.4 Tilleggsopplysningar

Riksrevisjonen er revisor og bekrefter årsregnskapet for Trygderetten. Årsrekneskapen er ikkje ferdig revidert per d.d., men revisorberetninga er antatt å ligge føre i løpet av 2. kvartal 2015. Beretninga er unnateke offentlegheit fram til Stortinget har motteke Dokument 1 frå Riksrevisjonen.

Oslo, 27. februar 2015

Knut Brofoss
Trygderettens leiar

Oppstilling av løyingsrapportering, 31.12.2014

Utgiftskapittel	Kapittelnamn	Post	Posttekst	Note	Samla tildeling	Rekneskap 2015	Meirutgift (-) og mindreutgift
0606	Driftsutgifter	01	Driftsutgifter	A	70 300 000	68 882 681	1 417 319
0470	Fri rettshjelp	70	Fri saksførsel			2 453 548	
Sum utgiftsført					70 300 000	71 336 229	-

Inntektskapittel	Kapittelnamn	Post	Posttekst		Samla tildeling	Rekneskap 2015	Meirinntekt og mindreinntekt (-)
3606	Refusjon fødselspengar	16	Refusjon av foreldrepengar		0	100 148	100 148
3606	Refusjon sjukepengar	18	Refusjon av sykepengar		0	845 822	845 822
5309	Tilfeldige inntekter	29	Ymse		0	18	
5700	Folketrygda - arbeidsgivaravgift	72	Arbeidsgiveravgift		0	6 799 489	
Sum inntektsført					0	7 745 477	
Netto rapportert til bevilgingsrekneskapen Kapitalkontoar						63 590 752	
60064701	Norges Bank KK / innbetalningar					2 646 504	
60064702	Norges Bank KK/ utbetalningar					-65 746 099	
706544	Endring mellomverande statskassa					-491 157	
Sum rapportert						0	
Beholdningar rapportert til kapitalrekneskap (2014/12)							
Konto	Tekst				2015	2014	Endring
6260	Aksjar				0	0	0
706544	Mellomverande med statskassa				-3 292 801	-2 801 644	-491 157

Oppstilling av artskontorrapporteringen, 31.12.2014

	Note	2014	2013
Inntekter rapportert til bevilgingsrekneskapen			
Innbetalinger frå gebyr	1	0	0
Innbetalinger frå tilskot og overføringar	1	0	0
Sals- og leigeinnbetalningar	1	1 664 388	1 631 736
Andre innbetalningar	1	1 000	0
Innbetaling av finansinntekter	1	0	0
<i>Sum innbetalningar</i>		1 665 388	1 631 736
Utgifter rapportert til bevilgingsrekneskapen			
Utbetalningar til løn og sosiale utgifter	2	56 795 428	54 389 470
Offentlege refusjonar I høve løn	2	-945 970	-2 089 934
Utbetalt til investeringar	3	306 362	0
Utbetalt til kjøp av aksjar		0	0
Andre utbetalningar til drift	4	13 441 394	15 716 844
Utbetaling av finansutgifter	4	4 885	957
<i>Sum utbetalningar</i>		69 602 099	68 017 337
Netto rapporterte utgifter til drift og investeringar		67 936 711	66 385 601
Innkrevjingsverksemd og andre overføringar til staten			
Innbetaling av skattar, avgifter, gebyr m.m.	5	0	0
<i>Sum innkrevjingsverksemd og andre overføringar til staten</i>		0	0
Tilskotsforvaltning og andre overføringar frå staten			
Utbetaling av tilskot og stønader	6	2 453 548	1 975 286
<i>Sum tilskotsforvaltning og andre overføringar til andre</i>		2 453 548	1 975 286
Inntekter og utgifter rapporterte på felleskapitler			
5700 Folketrygda sine inntekter - Arbeidsgjeveravgift		6 799 489	6 353 363
5309 Tilfeldige inntekter (gruppeliv m.m.)		18	0
<i>Sum inntekter og utgifter rapporterte på felleskapittel</i>		6 799 507	6 353 363
Netto utgifter rapportert til bevilgingsrekneskapen		63 590 752	62 007 524
Oversikt over mellomverande med statskassen			
Eigedelar og gjeld		2014	2013
Fordringar (legg til linjer og vis på konto)	7	30 000	20 833
Kasse (legg til linjer og vis på konto)	7	0	0
Bankkontoar med statlege midlar utanføre Norges Bank (legg til linjer og vis på konto)	7	0	0
Skuldig skattetrekk	7	-2 329 987	-2 047 446
Skuldige offentlege avgifter (legg til linjer og vis på konto)	7	0	0
Anna gjeld (legg til linjer og vis på konto)	7	-992 814	-775 032
Sum mellomverande med statskassen		-3 292 801	-2 801 644

TRYGDERETTEN

Besøksadresse: Grønlandsleiret 27
Postadresse: P.b. 8022 Dep.
0030 OSLO

Telefon: 23 15 95 50
Telefaks: 23 15 96 00

E-post: trygderetten@trygderetten.no
Hjemmeside: www.trygderetten.no
Design og produksjon: www.kursiv.no